

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 24 czerwca 2019 r. , znak: ENPU/10/021115961 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 a ustawy z dnia 17.12.1998 o emeryturach i rentach z FUS przyznał B. P. z urzędu prawo do emerytury od 26 maja 2019 r. to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego .

Podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego z uwzględnieniem waloryzacji składek i kapitału początkowego zewidencjonowanych na koncie do końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury. Emerytura stanowi równowartość kwoty będącej wynikiem podzielenia podstawy obliczenia emerytury przez średnie dalsze trwanie życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę:

- kwota składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji – 26 235,23 zł

- kwota zwaloryzowanego kapitału początkowego – 343 507,24 zł

- średnie dalsze trwanie życia – 260,70 m-cy

Wyliczona emerytura wyniosła 1 418,27 zł [(26 235,23 + 343 507,24) / 260,70], a po doliczeniu okresowej emerytury kapitałowej w wysokości 55,42 zł łączna kwota do wypłaty wyniosła 1 473,69 zł.

/decyzja k.156 – 161 plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 24 czerwca 2019 r. , znak: ENPU/10/021115961 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych i ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił B. P. okresową emeryturę kapitałową od dnia 26 maja 2019 r. tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków, z uwzględnieniem ich waloryzacji, zewidencjonowanych na subkoncie , ustalonych na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przyznano wnioskodawczyni okresową emeryturę kapitałową tj. 14 447,09 zł i średniego dalszego trwania życia dla osób w wieku równym wiekowi przejścia na emeryturę danego ubezpieczonego tj. wieku 60 lat – 260,70 miesięcy. Kwota okresowej emerytury B. P. wyniosła 55,42 zł. Organ rentowy wskazał, że okresowa emerytura kapitałowa będzie wypłacana B. P. łącznie z emeryturą przysługującą jej z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych oraz, że prawo do okresowej emerytury kapitałowej wygaśnie z dniem 25 maja 2024 r. tj. z dniem poprzedzającym wiek , o którym mowa w art. 7 ust. 2 ustawy o emeryturach kapitałowych , chyba że prawo do tej emerytury wygaśnie wcześniej.

/decyzja k.162 – 165 plik I akt ZUS/

W dniu 26 lipca 2019 r. B. P. wniosła odwołanie od powyższych decyzji. B. P. podniosła ,że nie zgadza się ze stanowiskiem ZUS , bowiem do 31 lipca 2019 r. miała przyznaną rentę i świadczenie to powinno zostać jej wypłacone do tej daty. W ocenie skarżącej przyznane świadczenie emerytalne od daty wskazanej w decyzji jest zaniżone bowiem w drugim półroczu 2019 r. wskaźnik waloryzacji był większy , a co za tym idzie również kwota należnej jej emerytury byłaby wyższa. B. P. podniosła ,że emerytura powinna zostać przyznana na jej wniosek. B. P. wniosła o przyznanie emerytury od dnia 1 sierpnia 2019 r.

/odwołanie k.3 – 3 odwrót , stanowisko wnioskodawczyni min.00:00:45 rozprawy z dnia 19 listopada 2019 r. , płyta CD k.16/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.5 – 5 odwrót/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawczyni B. P. urodziła się (...), 60 lat ukończyła (...)

/okoliczności bezsporne/

Decyzją z dnia 6 sierpnia 2018 r. organ rentowy przyznał wnioskodawczyni prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 lipca 2018 r. do 31 lipca 2019 r. Wysokość świadczenia wyniosła 1 206,06 zł.

/decyzja k.148 – 149 plik I akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie art. 24 a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS przyznał B. P. z urzędu prawo do emerytury od 26 maja 2019 r. to jest od osiągnięcia wieku emerytalnego .

/decyzja k.156 – 161 plik I akt ZUS/

B. P. była członkiem Otwartego Funduszu Emerytalnego i w związku z tym faktem na subkoncie prowadzonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych , z uwzględnieniem waloryzacji, na dzień 30 maja 2018 r. posiadała środki w wysokości 14 447,09 zł.

/okoliczności bezsporne/

Zaskarżoną decyzją z dnia 24 czerwca 2019 r. , znak: ENPU/10/021115961 Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. na podstawie ustawy z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych i ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ustalił B. P. okresową emeryturę kapitałową od dnia 26 maja 2019 r. tj. od dnia nabycia prawa do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

/decyzja k.162 – 165 plik I akt ZUS/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji zawartej w aktach organu rentowego oraz aktach sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W przedmiotowej sprawie istota postępowania sprowadziła się do ustalenia czy organ rentowy prawidłowo określił datę od której B. P. przyznano prawo do emerytury.

W odniesieniu do daty od której B. P. przyznano prawo do emerytury wskazać należy ,że zgodnie z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r o emeryturach i rentach z FUS (t.j. Dz. U. z 2018 r., poz.1270) postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

Podkreślić należy, iż zgodnie z treścią art. 24a ust. 1 i 2 ustawy emerytalnej, emeryturę, o której mowa w art. 24a, przyznaje się z urzędu zamiast renty z tytułu niezdolności do pracy osobie, która osiągnęła wiek uprawniający do tej emerytury oraz podlegała ubezpieczeniu społecznemu albo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 1). Emeryturę przyznaje się od dnia osiągnięcia przez rencistę wieku uprawniającego do emerytury, a w przypadku gdy wypłata renty z tytułu niezdolności do pracy była wstrzymana - od dnia, od którego podjęto jej wypłatę (por. komentarz do art. 24a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, autor Karina Jankowska, Inetta Jędrasik-Jankowska). Emeryturę przyznawaną w oparciu o cytowany artykuł przyznaje się zamiast renty, co oznacza automatyczne ustanie prawa do renty i obligatoryjne zastąpienie go prawem do emerytury. Stanowi o tym art. 101a

ustawy emerytalnej, zgodnie z którym prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy ustaje z dniem, od którego została przyznana emerytura zgodnie z art. 24a tej ustawy (por. komentarz art. 24a, Emerytury i renty, red. Gudowska 2013, wyd. 1/Spyt). /tak wyrok SA w Gdańsku z dnia 26.06.2017 r, III AUa 146/17, legalis numer 1692616, wyrok SA w Gdańsku z dnia 10.02.2017, III Aua 1615/16, Lex nr 2272099, wyrok SA w Poznaniu z dnia 28.06.2017, III AUa 1533/16/

Prawo do emerytury ubezpieczona nabyła po osiągnięciu powszechnego wieku emerytalnego tj. z dniem 26 maja 2019 r. z mocy prawa. Ponieważ była rencistą, organ rentowy miał obowiązek - wynikający z przepisu art. 24a ustawy emerytalnej – przyznać jej prawo do emerytury zamiast dotychczas pobieranej renty. W sytuacji opisanej powołanym przepisem zarówno prawo do świadczenia, jak i prawo do realizacji tego świadczenia powstaje w terminie w nim określonym - tj. w dacie osiągnięcia przez osobę uprawnioną powszechnego wieku emerytalnego. W konsekwencji, pozwany organ nie ma żadnej dowolności w ustalaniu daty przyznania świadczenia emerytalnego, o ile osoba uprawniona nie miała wstrzymanej wypłaty renty, musi emeryturę przyznać od daty osiągnięcia przez rencistę powszechnego wieku emerytalnego. Tym samym okoliczność, że wnioskodawczyni miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 lipca 2019 r. podobnie inne podnoszone przez wnioskodawczynię kwestie dotyczące wysokości wskaźnika waloryzacji, czy też przyznania świadczenia wyłącznie na wniosek, pozostawały bez znaczenia dla wydanej przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych decyzji.

W odniesieniu zaś do kwestii prawidłowości wydanej przez organ rentowy decyzji dotyczącej okresowej emerytury kapitałowej na marginesie jedynie wskazać należy, że w związku z faktem, iż wnioskodawczyni posiadała środki zgromadzone na subkoncie prowadzonym przez ZUS (art. 7 ust. 1 z dnia 21 listopada 2008 r. o emeryturach kapitałowych – t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 926) oraz faktem, że posiadała prawo do emerytury z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (art. 5 w/w ustawy) Zakład Ubezpieczeń Społecznych zobligowany był do ustalenia jej prawa do okresowej emerytury kapitałowej.

Zgodnie zaś z art. 24 w/w ustawy, wysokość okresowej emerytury kapitałowej stanowi iloraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie ustalonych na dzień, o którym mowa w art. 8 pkt 2 (kwota środków zewidencjonowanych na subkoncie, ustalona na ostatni dzień miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego zostanie przyznana emerytura, jest równa lub wyższa od dwudziestokrotności kwoty dodatku pielęgnacyjnego), i średniego dalszego trwania życia, o którym mowa w art. 26 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Organ rentowy stosownie zatem do w/w dyspozycji ustalił wysokość okresowej emerytury kapitałowej wnioskodawczyni od dnia 26 maja 2019 r., dzieląc kwotę zewidencjonowanych na jej subkoncie środków, tj. 14 447,09 zł przez ilość 260,70 miesięcy tj. średnie dalsze trwanie życia i określił miesięczną kwotę świadczenia na kwotę 55,42 zł (kwota ta została doliczona do kwoty emerytury ustalonej zgodnie z art. 26 ustawy emerytalnej).

Ponadto w treści zaskarżonej decyzji organ rentowy określił datę końcową świadczenia wskazując stosownie do treści art. 7 ust. 2 w/w ustawy, że prawo to wygaśnie w dniu 25 maja 2024 r. tj. w dniu poprzedzającym osiągnięcie przez wnioskodawczynię wieku 65 lat.

Na marginesie wskazać jednak należy, że środki zgromadzone przez wnioskodawczynię na subkoncie prowadzonym przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, a niewypłacone w ramach okresowej emerytury kapitałowej, zostaną uwzględnione wnioskodawczyni w wysokości emerytury obliczonej według nowych zasad. Stosownie bowiem do treści art. 26 c ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych po osiągnięciu wieku emerytalnego wynoszącego 65 lat przez osobę, która pobierała okresową emeryturę kapitałową do dnia poprzedzającego osiągnięcie tego wieku, emeryturę z Funduszu oblicza się ponownie z urzędu na zasadach określonych w art. 26, z tym że do obliczenia emerytury przyjmuje się średnie dalsze trwanie życia ustalone dla wieku 65 lat, obowiązujące w dacie osiągnięcia tego wieku.

Stosownie zaś do ust. 2 art. 26 c wskazanej ustawy podstawę obliczenia emerytury stanowi kwota składek na ubezpieczenie emerytalne z uwzględnieniem waloryzacji składek zewidencjonowanych na koncie ubezpieczonego do

końca miesiąca poprzedzającego miesiąc, od którego przysługuje wypłata emerytury, oraz zwaloryzowanego kapitału początkowego oraz kwoty środków zewidencjonowanych na subkoncie, o którym mowa w art. 40a ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych, z tym że przy ustalaniu podstawy obliczenia emerytury nie uwzględnia się kwot zwiększeń składek na ubezpieczenie emerytalne oraz kapitału początkowego określonego w art. 173-175, uzyskanych w wyniku waloryzacji kwartalnej, o której mowa w art. 25a, przeprowadzonej w celu obliczenia dotychczas przysługującej emerytury z Funduszu. Co również istotne, zgodnie z ust.3 art. 40 a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13 października 1998 r. (tj. Dz. U. z 2019 r., poz.300) stan subkonta pomniejsza się o kwoty wypłaconych okresowych emerytur kapitałowych, a pomniejszenia dokonuje się na dzień wypłacenia tych emerytur.

Analiza powyższych przepisów prowadzi więc do wniosku, że w chwili osiągnięcia przez wnioskodawczynię wieku 65 lat jej emerytura zostanie przeliczona z urzędu m.in. z uwzględnieniem składek zgromadzonych na jej subkoncie uwzględniającym kwoty wypłaconych okresowych emerytur kapitałowych.

Reasumując, obie decyzje Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 24 czerwca 2019 r. są prawidłowe i wobec tego Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołanie.